

Fondator:
G. V. MUNTEANU

Redacția și Administrația
la Tipografia N. P. PEIU
B A R L A D
Str. Ștefan cel Mare Nr. 17

Director:
Prof. C. TH. MOROȘANU

VOCEA TUTOVEI

Foaie de propășire și educație națională
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni
SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

ABONAMENTE:

Pe un an . . . . . 200 lei
Pe 6 luni . . . . . 120 „
Autorități și instituții . 500 „
Abonamente de sprijin: Benevol
Anunțuri și reclame, după învoială

Inscris în registrul publicațiilor la Trib.
Tutova, Nr. 1/1941

Prim-Redactor:
Preot I. GH. CHIRVASIE

Nu-i bine!

Noi, slujitorii altarului, am observat un fapt, care ne-a durut și ne doare amarnic. Bărbații și mai ales intelectualii nu vin la biserică. În duminici și sărbători locașurile sfinte se bucură de participarea femeilor și a copiilor și rar de tot a o „rara avis“ se vede și câte un bărbat. Pe ce s'or fi sprijinind unii asemenea oameni în socotelile lor, nu putem ști! Ceiace știm noi este faptul, că adevărata pregătire cărturărească te apropie de Dumnezeu și nu te îndepărtează. Și mai știm iarăși, că în fața altarului inima își câștigă liniștirea ei, iar mintea își deschide noi orizonturi întru înțelegerea tainelor eterne legate de ceea ce numim adevăr. Ori intelectualul prin ființa lui este mai întâi de toate slujbaş al adevărului. Iar când în grija lui cade și orientarea altor suflete spre culmile celorlalte valori eterne, este un nou senz ca tocmai un asemenea om să fugă de lumina a cărei propoveditor se pretinde că este. Nu se poate găsi deci nici o explicație suficientă a acestei micimi sufletești, căci, ori ești om căruia ți se cuvine numele ce ți se dă și atunci trebuie să porți cu mândrie pe frunte coroana sfințeniei deschizătoare de cuget curat, ori nu ești ceea ce ți se spune că ești și atunci necinstești locul pe care te-ai așezat în orânduirea firească a lucrurilor. Iar dacă totuși vrei să fii cu adevărat intelectual și fugi de Hristos, atunci înseamnă că în formația ta spirituală tot este o șubrezenie pe care dator ești să ți-o îndrepti. Altfel sfidezi Cerul și mai ales de când Neamul tău a pornit în războiu sfânt, sfidezi jertfa celor ce-și sfărtecă pieptul pentru Mântuitorul. Și atunci de ce să iaiși biserică numai în grija soției tale și a fiilor tăi? Știi bine doar, că lumea veche spunea despre femei că n'are suflet și că acest privilegiu ți se cuvine numai ție, ca șef al creației. Dacă religia creștină a reabilitat femeia, de care reabilitare ea vrednică s'a făcut, atunci cu atât mai mult dator ești tu, bărbat intelectual român, să te gândești că ai un suflet de care vei fi răspunzător. Este o datorie de conștiință și este o datorie sfântă, în slujba căreia trebuie să te afli.

De vei face altfel vei greși și asta nu-i bine!

Pr. Ioan Gh. Chirvasie

A P E L

pentru

Imprumutul Reîntregirii ROMÂNI,

De pe pământul desorbit, în mijlocul luptei pentru Cruce și Dreptate, îmi îndrept gândul către tot Neamul nostru și tuturor le cer să sprijine Statul în aceste ceasuri mari.

Ca să cinștim jertfa eroilor;
Ca să ne înălțăm Patria;
Ca să ridicăm din cenușa cutropitorilor vetrele noastre de totdeauna;

Ca să dovedim că am înțeles cutremurarea Patriei;
Ca să merităm liniștea câștigată și bunurile păzite de lupta bravei noastre oștiri;

Ca să putem inchina recunoștința Neamului către urmașii celor cari s'au înfrățit cu pământul luptei;

Ca să putem da Basarabiei și Bucovinei tot ceea ce a pierdut prin silnica cutropire și să putem pași la mari lucrări de interes național.

ROMÂNI,

Aștept să dați obolul economiei voastre, pentru ca Statul să facă din el o nouă și mare împlinire pentru Țară și pentru fiecare.

Nu vă cer contribuții de jertfă, vă cer să dați Statului numai economia voastră.

Și cu aceiași sfântă grijă, cu aceiași neîndurată râvnă, cu aceiași curată muncă, voiu veghea ca banul vostru să fie întrebuințat pentru împlinirea marilor scopuri naționale.

General ION ANTONESCU
Conducătorul Statului Român
și Președintele Consiliului de Miniștri

Rob și Stăpân

In viața fiecăruia dintre noi, ca și în viața socială și națională a poporului nostru, banul joacă un rol precumpănitor. Așa de precumpănitor, încât pe drept cuvânt și fără nici o exagerare îl putem socoti robul nostru, dacă îl știm folosim bine. Iar dacă nu știm să-l folosim, el ne poate fi, iarăși pe drept cuvânt și fără nici o exagerare, stăpânul nostru. Așa ne spune un mare înțelept, poate cel mai mare pe care l-a avut neamul nostru, în cugetarea: „Banul ți-e rob, dacă știi să-l folosești bine; de nu, el ți-e stăpân“.

Tot acest înțelept mai spune despre ban, despre acest „rob“ și „stăpân“: „Ca să ai liniște, folosește numai banul tău!“ Iar „banul muncit nu trebuie să coboare, unde merge banul moștenirii și al hrăpirilor“. Și tot acest înțelept a mai spus cândva în una din scrierile sale, că banul se aseamănă cu sângele dintr'un organism, fără de care viața nu poate să existe, dacă nu este în cantitate trebuitoare. Tot așa cum o țară, un stat, nu poate exista fără banul trebuitor, care trebuie să circule neaparat cât mai în voie.

Dacă așa stau lucrurile, ce trebuie să facem noi Români, cu banul nostru, când destinul pare a ne împinge către timpuri mai bune, către o viață națională de popor întregită către o viață plină de înțelegere și de rost românesc în toată puterea cuvântului? Putem noi oare să ne împotrivim acestui destin mai bun? Ne-am mai putea numi popor vrednic să trăiască în mijlocul celorlalte popoare, neînțelegând până într'atât rostul nostru în lume?

O, Doamne, departe de noi asemenea negre gânduri și porniri vrăjmașe față de noi înșine. Suntem destui de mintoși ca să ne tăiem singuri craca de sub picioare! Suntem prea buni români, ca banul nostru românesc să nu fie robul nostru credincios, întrebuințându-l cât mai bine pentru nevoile oștirii și refacerea teritoriilor ruinate și sărăcite. Suntem la așa grad de civilizație și cultură, încât nu ne este îngăduit ca banul nostru muncit, să aibă întrebuințarea banilor moșteniți ori hrăpiți, ci întrebuințarea frumoasă și pilduitoare a ridicării țării și neamului. Suntem așa de păliți cu capul de pragul de sus, încât nu se poate să nu căutăm a ne folosi numai de banul nostru, ca să avem liniște, neștiindu-ne datorii la alții. Suntem, în definitiv, destul de înțelegători ai situației noastre neobișnuit de grea, ca să nu lăsăm să circule banul nostru în voie, pentru nevoile noastre și să preferăm a-l opri pe loc, tot așa cum sângele din corpul nostru s'ar opri aici, colo, sub forme de ghinduri, îngreund circulația, lucru așa de dăunător, pentru organism.

O, asta nu se poate! Să ne ferească Dumnezeu de așa ceva! Iar fiindcă Dumnezeu ne ferește numai dacă ne ferim noi mai întâi apoi știm ce avem de făcut: Vom subscrie cu mic cu mare, tânăr și bătrân, bogat și sărac, la Imprumutul Reîntregirii.

„Vocea Tutovei“

CULTURA ȘI APOSTOLAT

Poate că niciodată mai mult ca în acest crâncen războiu, Cultura noastră națională, multă puțină câtă o avem, n'a contribuit în cea mai largă măsură la întărirea sufletului și brațului luptătorului român. Un popor care își cunoaște și prețuește trecutul sbuciumat, pământul țării cu frumusețile și bogățiile lui, oamenii mari pe care i-a avut și-i are neamul, valorile spirituale, credința strămoșească, tradiția, portul, cântecetele, jocurile și tot ce iese neasemuit de frumos din mâinile lui, nu se poate să nu învingă greutatea vieții în timp de pace și dușmanii nesățioși în timp de războiu. Este cât se poate de firesc să fie astfel: adică prin cultură poporul să fie în orice timp o adevărată «oaste» totdeauna biruitoare și nu o «gloată» dezorientată și fără nici un ideal, ușor călcată în picioare de oricine.

Poporul Român, încălzindu-se la focul sacru al culturii sale naționale, adică căutând a-și întări și mai mult puterile de viață națională prin cultură, are în afară de Tricolorul Țării, simbolul unității sale naționale, încă un steag, Steagul Culturii, simbol al țării naționale. Aceasta fără nici o exagerare. Căci „fără steag de cultură, un popor este o gloată și nu o oaste“, spune N. Iorga. De aici râvna poporului nostru de a avea și un steag de cultură pe care să-l țină dărz sus, arborat în timp de pace ca și în timp de războiu.

Cultură națională însă, fără apostolat, nu se poate. Ea nu poate veni din senin, ci numai prin truda plină de orizont, înțelepciune, altruism și devotament al zecilor de mii de apostoli, răspândiți pe tot cuprinsul țării, dela învățătorul și preotul de sat, până la profesorul de universitate și marii noștri chiriarhi. Răspândirea culturii în mijlocul poporului depinde așa dar de apostolatul activ al acestora.

Orice român dornic de un viitor mai bun, dorește din tot sufletul său, ca acest apostolat să fie cât mai activ și cât mai fructuos. Și aceasta pentru a se înlătura cu totul pe viitor rătăcirea dăunătoare a unora dintre noi, tineri sau bătrâni, cari să sfărâme unitatea sufletească și solidaritatea neamului „Tot pășitu-i priceput“, spune o zicală cu mult tâlc. N'am mai vrea să vedem ceea ce am văzut în trecutul nu tocmai îndepărtat, chiar și în rândurile apostolilor.

O riguroasă selecțiune în recrutarea apostolilor, se impune pe viitor cu tărie. Nu orice om poate să fie un apostol. Nu orice om poate să renunțe la desertăciuni și bunuri materiale. Din această cauză, apostolii nu se găsesc pe toate drumurile. Căci „călătorul care întreabă întâi ce-i poți da de mâncare, nu este un apostol“ — spune acela care el însuși a fost un apostol.

I. C. Antonovici

„Cămara Sufletului“

Biruieste raul cu binele!

Atat de mult ne-am îndepărtat noi viața de Evanghelie, încât poruncile ei, ni se par învechite, necorespunzătoare veacului în care trăim, sau lipsite de senz. Alții le socotesc foarte bune și folositoare, dar ne-realizabile. N'am încercat să ne călăuzim sufletul după farul luminos al învățăturii Fiului lui Dumnezeu, care să ne poarte corabia vieții spre limanuri mântuitoare. Deaceia nu înțelegem și nu prețuim îndeajuns adevărata înțelepciune ce se cuprinde în fiecare propozițiune și frază din Biblie.

Iată iubite cetitorule, îți pun dinaintea minții și a sufletului tău, această scurtă propozițiune: „Biruieste raul cu binele“. Încearcă să meditezi serios asupra ei. Puneți la contribuție toată simțirea și gândirea ta, pentru că nu ai de face cu maxima unui înțelept al pământului, ci cu o poruncă a cerului. Cred că și tu, ai avut, ai poate în prezent și te asigur că vei avea și în viitor, mari sau mici neazuri cauzate de vrăjmași. Legea omului în care se amestecă răutatea satanică, îți poruncește să răpui pe vrăjmașul tău cu gesturile, cu vorba, cu judecata sau cu alt chip de răzbunare. Dacă cel pe care îl socotești dușman, îți este inferior, îl reduci ușor la tăcere și îl zdrobești; iar dacă îl crezi mai tare ca tine, cauți să-i dai alte lovituri indirecte.

Nici unele din aceste procedee de a răspunde răului, nu sunt bune. Ele nu pun capăt urei și dușmăniei care adesea înveninează ani de zile, sau întreaga viață a unora. Chiar dacă îți suprimi vrăjmașul, n'ai făcut nimic, deoarece păcatul sângelui te va urmări la tot pasul și conștiința, acel «vierme neadormit» cum îi zice Părintii Bisericii, nu-ți va lăsa odihna sufletului, nici în somn.

Atunci, ce să faci? **Să răsplătești răul cu binele, pentru a-l birui.** Așa îți poruncește legea Domnului. «Nu întoarceți nimănui răul cu rău...» — zice Sft. Ap. Pavel (Rom. 13, 17 seg.) Dacă se poate, pe cât stă în puterea voastră, trăiți în bună pace cu toți oamenii. Nu vă răsbunați singuri, iubitorilor, ci lăsați loc mîniei lui Dumnezeu, căci scris este: «A mea este răzbunarea: eu voi răsplăti zice Domnul... Nu te lăsa biruit de rău, ci biruieste raul cu binele»...

Cât de adânci și cât de adevărate sunt aceste cuvinte ale Bibliei!

continuare în pag. a 3-a

Nu plânge Mamă!

Nu plânge, mamă, când primești
Din depărtări, a mele vești,
Pământul fărăi de-i întreg,
Ca 'n vis durerele se șterg.

Din leagăn tu m'ai învățat
Să plec, cu zorii, la arat
Și 'n inserare să mă 'ntorc,
Povestea neamului s'o torc.

M'ai învățat povești cu smei
Și mi-ai urat să fiu ca ei
De-o răbufni vre-o liftă rea
Cu greul către țara mea.

Fii mândră că-ai crescut fecior
Să-i fie țării ajutor.
De-o fi să nu mai viu în sat,
Nu plânge, mamă!... E păcat.

De s'or sili dușmanii iar,
Să schimbe piatra de hotar,
Tu, Mamă, sfat mi-ai dat, să mor,
Decât să-i las în voia lor...

De-a lungul Nistrului se scurg,
Din răsărit până 'n amurg,
Alătea oști, de parcă-aș vrea
Să fii cu mine-ălătura.

Să vezi și tu cu ochii tăi
Cum luptă floarea de flăcăi,
Ca zmeii din povestea ta:
Fii mândră, mamă, că-i așa.

Ecaterina Șt. Manole

Apel către Codreniști

S'au scurs 95 de ani de când, din dărnica boerului Gheorghe Roșca Codreanu, la 1846 începe să lucreze, aici în Bârlad, „clasul de latină“, care a crescut peste câțiva ani în gimnaziu, pentru ca în sfârșit să ajungă la maturitate sub numele de „Liceul Codreanu“.

Aproape o sută de ani Bârladul s'a mândrit cu ctitoria lui Codreanu, prin ceace a dat această ctitorie, țării și neamului, suflet din sufletul ei, vrajă din vraja ei.

Școala aceasta a Codreanului, apare în Moldova de Jos la o vreme când în toată țara erau numai 3 școli de gradul ei: Sft. Sava în București, Școala Mihăileană în Iași și una identică în Craiova.

Epoca aceasta de o așa secetă cărturărească, care numără Bârladul între înaintașii culturii românești, face ca mândria noastră a Bârlădenilor de aici ca și a tuturor celor plecați dela acest bîrlog, să fie cu atât mai mare și mai plină de nădejdi pentru greul pas la care se găsește azi liceul Codreanu.

Numeroși sunt cei ce au deschis ochii la viața sufletului și au crescut până la majorat între zidurile acestei școli.

La toți le va fi rămas în inimă și în suflet, un melancolic zâmbet al amintirilor. Facă-se aceste amintiri vii, ca să trezească nostalgia celor mai frumoși și nevinovați ani ai tinereții la toți Bârlădenii de aici și de pretutindeni.

Sufletul unui Părvan sau Vlahuță, doi dintre cărturarilor cari au ridicat la culmi nebănuite prestigiul școlii lui Codreanu, să se pogoare asupra tuturor Codreniștilor, ori unde s'ar afla ei, ca să-i îndemne la jertfa cea mare, de a da din prisosul lor, pentru refacerea liceului Co're nu.

Cutremurul dela 10 Noembrie 1940, ca o mustrare a Providenței pentru tot ce această școală nu era vinovată, a transformat-o în ruină.

Pentru refacerea ei, Statul, care dă din ce poate pretutindeni, nu va fi în stare să îndestuleze nevoia cea mare a liceului nostru.

Și atunci, se cade, trebuie, ca noi toți ce am primit făclia de lumină dela vechea școală a Moldovei de Jos, să nu ne astupăm urechile la strigătul ei de desperare.

„Ajutați-mă!

Dați-mi, voi toți Codreniștii, câte puțin din multul vostru, ca să mă refac spre fala voastră a tuturor. N'am împlinit încă o sută de ani și trebuie să trăiesc o veșnicie.

Ajutându-mă pe mine, contribuiți la vrednică aducere aminte a străbunilor, din dărnica căroră Bârladul este inzestrat cu numeroase așezăminte publice și ajutați la ridicarea neamului.

Deschideți-vă inima și punga ca a niște autentici moldoveni, pentru mine care port numele scump tuturor de „Liceul Codreanu“.

Seria de absolvenți ai anului 1898 mi-au făcut ca dar bustul în bronz al ctitorului Gheorgh. Roșca-Codreanu.

Seriile de absolvenți dela înființare și până azi să mi dăruiască viitorul.

Dela 10 Noembrie și până la sfârșitul anului școlar, cursurile acestui liceu s'au ținut în clădirea liceului de fete „Iorgu Radu“ în jumătatea zilei de după amiază.

Această situațiune dăunătoare pentru școala lui Codreanu și stingheritoare pentru liceul de fete nu mai poate dăinui.

Hotărîrea organelor competente de a se reclădi etajul n'a putut fi adusă la îndeplinire în vacanța aceasta, întrucât dela 22 Iunie primul etaj al localului a fost utilizat ca spital pentru îngrijirea răniților, iar timpul scurt dela evacuarea spitalului și până la deschiderea cursurilor n'a îngăduit începerea acestei transformări.

Se vor face însă oarecari consolidări absolute necesare, pentru ca să se poată ține cursurile.

Ministerul Educațiunii decernată a acordat un credit de 750.000 lei; dar această sumă nu e suficientă.

De aceea, APELUL de azi — începutul anului școlar — se face cunoscut tuturor Codreniștilor, iar Casieria Comitetului școlar le stă la dispoziție.

Președintele Comitetului Școlar
Prof. Const. Th. Moroșanu

VIRTUȚILE NECESARE ASTAZI

Dacă dau peste un om necazuri și nevoi, ce trebuie să facă? Eu cred, că peste cele dintâi el trebuie să treacă cu oarecare nepăsare, cu stoicism, cum zice filosofia; iar față de cele din urmă să se înarmeze cu toate puterile sale, spre a le învinge, sau cel puțin a le micșura.

Ușor de zis, dar greu de făcut, ar zice cineva. Și totuși cred, că totul se reduce la educație.

Dintre toate facultățile omului cea mai necesară în lupta vieții este *voința*. Pe ea trebuie să o educăm neîncetat. Este o maximă psihologică, care în limba Franceză sună așa: „savoir, afin de vouloir et de pouvoir“ — cată să știi, ca pe urmă să vrei și apoi să poți; vra să zică, ca să poți face ceva, trebuie să-ți cultivi *voința*, știind mai întâi ce vrei. Cea ce azi e greu de făcut, dacă stăruiești în *voința* de a face, devine încet-încet tot mai ușor, până ce dispăre greutatea.

De sigur trebuie să vrei numai ce crezi că este cu putință pentru un om, căci Latinul zice: „ad impossibilia nemo cogitare debet“ — contra imposibilului nu te poți gândi.

Întorcându-ne acum la cele zise mai sus, trebuie să afirmăm, că un om cu *voința* educată, dacă dă peste un necaz, se va sforța să treacă peste el, ca un filosof, întorcând în *gând* inelul, pe care înțeleptul Solomon îl întorcea în realitate, căci îl avea în deget, zicând: „*ve trece și asta*“. Zi și tu, cetățene, aceleași vorbe *când dă peste tine o necaz*, de care n'a, putut scăpa. Vei fi ușurat în sufletul tău și-ți vei putea continua viața mai liniștit.

Dacă *dă peste tine o nevoe*, leacul e și mai ușor. În loc să cauți satisfacerea gusturilor în felul, cum ai trăit înainte, mai redu din *pretenții*, câte-o dată chiar din ceia ce îți se pare *strictul necesar*, căci noțiunea de *strict-necesar* este ca o gumilastică: se întinde și se restrânge. Cea ce pentru unii, pentru o situație, pentru o vârstă este crezut ca *strict necesar*, schimbându-se aceste date, nu se mai consideră *strict-necesar*, iar dacă *nevoia* este de neînălțurat, cu toate sfortările făcute, e mai bine să zici *singur*, că nu e *strict-necesar* și prin această sugestie treci peste *nevoe* cu sufletul mai ușurat.

Să trecem la cazurile superioare. Dacă *necazurile* și *nevoile* vin peste o țară, țara ta, națiunea ta, ce atitudine trebuie să aibă cetățenii săi? Mai întâi fiecare să simtă în fundul sufletului *nevoia*, care a dat peste țară. Să pună apoi în serviciul țării toate puterile sale, ori unde și ori când poate fi de folos, până ce țara va scăpa, de ex. de un războiu, de o foamete, cataclism etc.

Dar în același timp se cere de la fiecare, să se înarmeze cu cele două virtuți de mai sus: *răbdarea și cumpătarea*. În vremurile grele pentru țară nu mai este îngăduit cetățeanului, să pretindă a trăi, ca în timpurile normale.

Nu mai are voie să ceară contra unor lipsuri, și nici să caute, ca el singur să nu fie de loc stingherit în poftele sale vechi, iar de alții să nu-i pese. Să se abțină de la unele gusturi, ce nu le poate satisface, să rabde alături de ceilalți greutățile ivite, așteptând să scape țara de nevoi. Așa dar *răbdare și cumpătare*, iată cele două virtuți necesare vremii de astăzi, căci Latinul zice: „*inter arma silent Musae*“ — în vreme de războiu nu se faci gusturile.

G. D. Neșțian

Închinare Eroilor desrobitori¹⁾

Zorii sfințiți din 22 Iunie 1941, s'au îmbujorat de sângele celor dintâi eroi căzuți în războiul sfânt.

Apele Dunării și ale Prutului au prelins în bătrâna lor matcă românească, sângele tânăr al ultimilor mucenici căzuți pentru pământul creștin al Basarabilor.

Din sângele vărsat de acești eroi desrobitori căzuți în luptă în ultimele zile ale lui Iunie 1941, istoria neamului și a armatei noastre a primit darul veșniciei.

Căci cu trupurile lor, căzute la datorie, au însemnat pentru totdeauna hotarul dinspre Răsărit al Țării noastre.

Sunt puțini cei ce au căzut, dar sunt mari. Fapta lor cinstește Țara, învie trecutul și sparge viitorului românesc porți de veacuri în stâncă nefăcătoare.

Din stratele vremii au coborât între noi bătrânii ctitori ai neamului.

Ei nu mai au frunțile crunte și brațul umilit.

Ei nu se mai scutură de desnădejde și dispreț în fața faptei noastre, ca până eri.

Ci, privesc mândri cum în cripta veacurilor se aliniază, ca generalii lui Decebal la Sarmisegetuza, ca plășii Moldovei în Cosmin, ca arcașii lui Mihai la Șelimbăr, unul după altul, drept și mari, eroii desrobirei scumpului nostru pământ basarabean și bucovinean.

Eroi, martiri și ziditori de țară, cari au făcut din moarte, puterea răsăritului;

Eroi cari din trupul lor de jertfă au înălțat templu de credință, și din mormântul lor ne-au făcut altar;

Ei, eroii noștri scumpi, cari, în dimineața de 22 Iunie a anului mântuirii 1941, au pornit vijelios la luptă cruntă, și în avântul lor fără margini, nu s'au lăsat până n'au spart în zăndări tot ceace zăgăzuia viața neamului românesc, până ce n'au dat Patriei tot ceace pe nedrept i se răpise.

Dar toate acestea, le-au obținut cu prețul vieții lor, prin sublimul sacrificiu pe altarul Patriei.

Și n'au precupețit acest lucru, pentru că moartea vitează le-a fost cea mai dragă.

De moarte, Românului nu-i e teamă;

și mai ales de moartea în războie.

La anul 1848, Românii au pus jurământ și au legat cu blestem pe cel ce se teme de moartea vitează:

„De fulgere să piară, de trăznet și pucioasă,

„Oricare s'ar retrage din gloriosul loc, „Când Patria sa mamă cu inimă

„Va cere ca să trecem prin sabie și foc!“

„Că vor veni dușmanii câtă frunză și iarbă?“

„Las' să vie ucigașii

„Că sunt doritori ostașii,

„Să-și spele oșelele,

„Să plătască relele.

„Că-s voinici frumoși de munte

„Știu dușmanul să-l înfrunte,

„Sunt voinici cu mintea trează

„Și'ndrăgesc moartea vitează!“

Noi Românii am văzut moartea în mii de feluri.

Dar, dacă ne este grea moartea în sfârșiere de boală, moartea vitează ne-a fost dragă.

Ea este mireasa strălucită, este soția iubitoare a celor bravi, a celor credincioși, a celor ce știu prețui măreția sfintei jertfe pentru neam și țară.

Noi și eroii noștri, de copii am auzit pe bătrânii noștri cântând:

„Sunt ostaș, ostaș român

„Nu mi-e frică de păgân,

„Mă avânt ca șo'mu'n zbor,

„Ori să birui, ori să mor!..

„Că mândria românească

„Este moarte vitejească,

„Ea e gingașa mireasă.

„June'ui de viță-aleasă.“

De aceste simțăminte au fost stăpâniți proaspeții noștri eroi, și au întors lovitură pismăse și lașe, celor ce ne-au dat-o în anul 1940.

¹⁾ Cuvântare ținută în Biserica „Domnească“, în ziua de 10 August 1941, la pomenirea eroilor căzuți pentru desrobirea Basarabiei și Bucovinei.

PAGINA CAMINELOR CULTURALE

Piedici în calea propășirii

Piedici în calea propășirii noastre avem destule, multe și variate. Două dintre cele mai mari sunt: *indiferența de sus și neștiința de jos*. Sunt așa de mari, așa de evidente și de diametral opuse, încât nu știm ce le-ar putea întrece, cine nu le-ar putea vedea și ce minte ar trebui să se găsească ca să le apropie, sau în tot cazul să le scoată din bărlugul lor odată pentru totdeauna.

Indiferența o găsim în primul rând între oamenii clasei suprapuse a țării noastre, oameni cari, ignorând cultura noastră națională și adăpându-se numai la culturile occidentale, sunt înstrăinați ca suflet și simțire, din care cauză nu pot concepe că au o datorie sfântă față de neam și țară, nici chiar în vremuri de așchi prefaceri sociale și politice, cum sunt cele de astăzi.

În al doilea rând indiferența o găsim, din păcate, și la oamenii cari s'au ridicat de jos, dar care nu vor să se mai uite înapoi și nu vor să știe decât de ei și numai de ei. Încolo nu-i interesează nimic. În sufletul lor nu se găsește acea pornire lăuntrică de-o frumuseță morală fără seamă, de a se interesa cât de cât de starea celor de jos, care duc greul și din munca cărora trăim toți. Ei nu vor să știe de armonie socială, de criză morală și economică, de ofensive culturale, de refacere și reconstrucție a țării, de cămine culturale, de împrumut de stat și alte multe asemenea înfăptuiri cu scop social și național.

În al treilea rând vin acei oameni a căror indiferență își arată colții cu ferocitate când e vorba de pungă. Iată această foaie de propășire națională, în care se frământă idei din care nu se poate să nu răsără și o fărâșă de bine pentru neam și țară, nu găsește nici o prețuire din partea acestor oameni. Au refuzat-o pur și simplu. Pentru ei trag mai greu la cântar 200 lei decât fărâșma de bine a acestei foi.

Oricum ar fi însă, o luptă necruțătoare trebuie dusă împotriva indiferentismului ori care ar fi el, cu toate mijloacele posibile. O astfel de luptă nici n'a existat până acum. Indiferenții și-au alungat caii cum a vrut în mijlocul unei soc etăți dela care au avut totul. Căci vrem cu tot dinadinsul să-i scoatem din apa lor și să-i aducem într-o noastră pentru binele nostru al tuturor.

În ceiace privește *neștiința de jos*, deși sumbră și copleșitoare, se prezintă sub un alt aspect, din punct de vedere al răspunderilor. Neștiința nu poate fi făcută vinovată. Ea este ca noaptea de deșteptare, în care omul nu mai știe ce-i cu el. De aceea, această mare piedică din calea propășirii noastre, nu se va putea înlătura de cât printr-o acțiune de deșteptare, de trezire, printr-o acțiune culturală întinsă și bine susținută prin Căminele Culturale, în primul rând, ținându-se seamă de îndemnul profesorului Iorga care sună astfel: „Caută a trezi pe oameni, cum trezește Dumnezeu toate în fiecare dimineață, prin lumină”.

I. C. A.

Adunarea Generală a Căminului Cultural Județian Tutova

Miercuri 20 August crt. s'a ținut în sala cinematografului „Unirea” din Bârlad, adunarea generală a Căminului Cultural Județian Tutova.

Au luat parte d-nii: Colonel I. C. Zănescu prefectul județului Tutova și președinte al căminului județian, Iancu Mihăilescu Primarul orașului Bârlad și președinte de onoare al Căminului cultural orășenesc Bârlad, P. C. Protoereu Șt. Vasilescu, prof. Cezar Ursu, Ing. D. F. Bădescu directorul Camerei Agricole, Dr. Aurel Filip medicul primar al județului, preot Gr. A. Dimitriu protoereu, prof. I. Crăciun, preot C. Popa directorul căminului județian, preot H. Bărbuleanu, preot D. Barbu, N. Munteanu pretorul plășii Pârvan, T. Alexa pretor plasa M. K. Epu-reanu, G. Vasiliu pretor plasa Al. Vlahuță și delegații căminelor culturale din întreg județul nostru.

Din partea căminului cultural orășenesc a luat parte preotul I. Chirvasie, director. Preotul C. Popa face apelul delegaților după care se constituie biroul adunării format din d-nii: Col. I. C. Zănescu prefectul județului președinte, preot I. Chirvasie secretar și preotul de Barbu și învățător Stegaru Căbești membri verificatori.

D-l Colonel I. C. Zănescu prefect și președintele adunării și căminului județian arată lupta sfântă dusă de M. S. Regele și Conducătorul Statului pentru fericirea neamului.

„Adunarea în picioare ovaționează prelung pentru Suveran și Conducătorul Statului”.

Declară apoi ședința deschisă spunând: „Ne-am adunat în congres astăzi, când țara este în războiul sfânt.”

Se cuvine ca înainte de lucrările noastre să păstrăm un minut de reculegere pentru eroii neamului nostru și a aliaților noștri.

Întreaga adunare păstrează un minut de reculegere. Pentru familiile celor plecați la luptă, trebuie făcut totul. De aceea mă reazim în truda mea, pe Căminele Culturale.

Sunt timpuri grele și frunzașii satelor trebuie să-și însutească eforturile. Trebuie cât mai multă muncă, desfășurată în armonie și unire.

Pentru aceasta Biserica și Școala sunt chemate în primul rând.

Preoții să aducă sfințenia altarelor, iar învățătorii lumina cărții de care-i atâta nevoie la sate.

Fiecare să sfătuiască pe sateanul nostru spre o muncă cinstită și încadrată în tovărășiile cooperatiste spre a dispărea intermediarii străini.

Iar odată cu această trebură ridicată și starea sanitară spre a scădea mortalitatea infantilă. Mai presus de toate, să străbată în satele noastre un duh de viață religioasă, căci oștirea noastră se bate pentru Sf. Cruce.

După cuvântul Domnului Prefect, cere cuvântul Domnul prof. C. Ursu.

Dându-i-se cuvântul, Domnia Sa spune, că-i legat sufletește de Bârlad și'n consecință se poate numi fiul acestui oraș.

Arată apoi că dacă Bârladul se află așa cum e, asta se datorește faptului că n'a fost ajutat.

După cuvântul d-lui prof. Cezar Ursu, preotul I. Chirvasescu-Stănești, citește un scurt referat în legătură cu bunul mers al căminelor.

Preotul C. Popa, arată apoi că sfatul Căminului județian și-a îndeplinit mandatul de trei ani.

Se procedează la alegerea unui nou sfat din care fac parte d-nii: Colonel I. C. Zănescu prefectul județului și președintele căminului, preot Șt. Vasilescu, A. Filip medic primar, O. Herman medic veterinar, D. Bădescu Directorul Camerei agricole, profesor Paul Constantinescu președintele Căminului orășenesc, N. Galaction inspector școlar, preot Stoica Sălțeni învățător Stegaru, prof. Tașcă-Pochidia, preot Iorgu Codreanu Murgeni, primar Răianu, D. Eremia, preot Bontaș Cârja, învățător Asăvoaiei, preot I. Stoica Dragomirești, învățător St. Vasiliu, învățător Ibănescu, preot Vrânceanu Corodești, institutor I. C. Antonovici Bârlad, Dr. Codreanu, preot C. Beldie Perieni, preot Balica Jugani. Cenzori sunt aleși: învățător Stegaru Căbești, învățător Spiridon Arsene.

În timpul constituirei sfatului pătrunde în sală artistul C. Tănase aflat în turneu la Bârlad, cu compania sa „Cărăbuș”.

Primit cu multă bucurie de întreaga adunare, d-sa promite că va da la București un festival cu trupa d-sale pentru repararea săleii de teatru din Bârlad.

Domnul Prefect care prezentase pe d-l Tănase îi mulțumește pentru gestul d-sale românesc.

Fiind orele 13 ședința se ridică, deschizându-se după amiază la orele 15.

Ședința de după amiază a fost prezidată de P. C. Protoiereu Șt. Vasilescu, deoarece d-l Prefect împreună cu d-l Primar Iancu Mihăilescu au însoțit pe artistul C. Tănase la spitalul de răniți.

Deschizând ședința, preotul Șt. Vasilescu dă cuvântul d-lui D. F. Bădescu, directorul Camerei de Agricultură. Domnia Sa într-o cuvântare caldă și convingătoare, vorbește despre rolul membrilor căminelor în ceea ce privește amenajarea și buna întreținere a izlazurilor comunale, a albinăritului și mai ales a obștilor sătești, cerută de Conducătorul Statului.

Vorbese apoi d-nii medici: A. Filip și O. Herman, ambii arătând starea sanitară umană și veterinară din județ. Domniile lor dau sfaturi practice membrilor căminelor pentru o bună propagandă sanitară și mai ales pentru luarea măsurilor de preîntâmpinarea bolilor și mai ales pentru bolile sociale, județul Tutova fiind în fruntea județelor cu cel mai mare procent de mortalitate infantilă.

Cuvintele d-lui Doctor Filip au impresionat pe toți cei de față, mai ales când domnia sa a citit tabloul cu numărul pelagroșilor, sifiliticilor și mai cu seamă al celor bolnavi de malarie.

Iar în ceea ce privește greutatea de ordin material cărora n'ar putea să le facă față, în lipsa brațelor voinești ale fiului sau soțului căzut pe câmpul de onoare, — le asigurăm de toată purtarea de grijă, mai mult de cât părintească a Mareșalului Conducător, care a și hotărât ca Statul să ia în grijă sa pe urmași ai celor căzuți.

Dar azi, fiind zi de rugăciune națională și de preamărire, mai avem încă o datorie. Pe pământul nostru, sub cerul sfânt al României, au căzut în războiul sfânt nu numai români, dar și ostași germani. Noi ne apărăm glia, vetrele, credința și drepturile; ei au murit luptând pentru marea lume în plămădire.

Sunt cuprinși azi în glia noastră românească, frați de cruce cu ai noștri.

Cu suflete de Români și de creștini, să închinăm un gând de recunoștință eroilor Germani morți pe pământul românesc, departe de pământul Patriei și de mângâierile mamei, și să ne rugăm: „Întru fericită adormire, veșnică odihnă dă Doamne

Propune ca membrii căminelor într'un cuget și c'o dragoste de neam neprecupețită să se gândească serios la marea problemă a secărei bălților din județ. Altfel, pericolul malariei va avea consecințe catastrofale. După cuvântările d-lor medici, P. C. Preot C. Popa citește darea de seamă asupra activității căminului județean dela înființare și până astăzi. Între timp d-l Prefect a venit din nou la ședință. D-sa spune, că deși i chemat în altă parte, totuși a ținut special să vină iarăși în mijlocul adunării, spre a îndemna pe toți să stăruie la buna reușită a Împrumutului Reîntregirii. „Este datoria bunilor români de a continua cu jertfa lor ceea ce jertfa soldaților noștri a înfăptuit cu atâta elan”.

Mai iau parte la discuții: pr. G. Giurcanu-Unțești, pr. Paiu-Cărlomănești, pr. Plătică-Ghidigeni, pr. I. Leon-Bârlad, inv. satului Liești, pr. Gh. Arsene-Ghermănești, pr. Chirvasescu-Stănești, pr. D. Barbu-Bârlad, pr. Beldie-Perieni etc.

Se trece apoi la descărcarea gestiunii Căminului pe anul trecut. Adunarea dă aprobarea cuvenită și aprobă bugetul pe anul viitor.

Pr. Gr. A. Dimitriu, Protoiereu și Președinte al Asoc. Preoțești din Tutova, asigură pe d-l prefect de devotamentul preoțimei.

Părintele Protoiereu Șt. Vasilescu ridică ședința la orele 7 seara, mulțumind tuturor pentru participarea cu însuflețire la discuții și cere încăodată tuturor muncă destoinică pentru Rege și Neam.

ASISTENT

Căminul Cultural Episcopul Iacov, din com. Bogdana a ținut o ședință sub președinția d. prof. Const. Th. Moroșanu, președinte de onoare; când s'a dat forma definitivă raportului ce va fi prezentat Congresului Căminelor Culturale din jud. Tutova, din ziua de 20 August 1941.

Din acest raport se desprind următoarele înfăptuiri:

1. Cercetarea pe teren a nevoilor și ajutorarea familiilor mobilizaților.
2. Curățirea izlazurilor de bălării și spini.
3. Repararea drumurilor și podurilor.
4. Combaterea epidemiilor de scarlatină și tifos exantematic.
5. Îndrumări cu privire la apicultură.
6. Îndreptarea cursului pârâului Bogdana.
7. Asanarea fântânilor avariate.
8. Grădini de zarzavat și legume la fiecare gospodărie.

Pentru răniți sfatul Căminelor a depus la prefectură: 4430 lei, 576 ouă, 172 pui, 20 kgr. fructe, 93 prosoape.

Tot în această ședință d-l profesor Moroșanu a donat 30 volume pentru biblioteca Căminului.

S'a dat delegație d-lui Moroșanu de a face un Apel, pentru strângerea de fonduri necesare reparației localului de școală, ruinată după cutremur.

Au spălat rușinea suferită atunci, dând Țării hotarele sale, iar neamului lumina și libertatea.

Și au făcut-o aceasta cu convingerea că cel ce merge înainte îl poate ajunge moartea, dar nu-l întâmpină rușinea. Și nu-l vor petrece blestemele fraților și nepoților lăsați în lanț străin.

De aceea, binecuvântarea veacurilor va flutura recunosătoare peste mormintele celor ce au primit moartea vitează.

Scumpii noștri Eroii,

„Voi nebiruți arhangheli, cari pentru veci ați frânt,

„Liftele venind să smulgă vechiul neamului pământ,

„Toată țara ngenunch'ază și cu ochii uzi de rouă

„Căutând la voi în slavă, zice azi:

Mărire Vouă!”

Dar astăzi, când ne-am strâns în fața Sf. Altar, pentru a aduce eroilor posul nostru omăgiu de recunoștință, și a le

cere fericită odihnă dela Bunul Dumnezeu, gândul nostru se îndreaptă către mamele îndurerate, către soțiile cernite și către orfanii mânășiți, care au fost aleși să și dea jertfă pe cel mai scump ai lor.

Este adevărat că eroii nu trebuiesc plânși ci slăviți, dar inima de mamă, rămâne tot inimă de mamă îndurerată.

De aceea, mameilor, soțiilor și copiilor al căror fiu, soț și părinte, nu se va mai întoarce acasă niciodată, pe lângă că le încredințăm de toată dragostea, prețuirea și admirația noastră, le spunem că nu sunt ele singurele și nici cele dintâi, care încearcă această durere.

Întreaga istorie a neamului nostru este scrisă cu sângele eroilor și lacrimile mameilor.

De aceea, în ceasurile acestea grele, trebuie să și impună puterea mamei lui Ștefan cel-Mare, care și-a isgonit fiul înfrânt, și i-a poruncit jertfa pentru Țară:

„Du-te la oștire, pentru țară mori,

„Și-ți va fi mormântul 'nconrat cu flori”.

Totodată, să ia exemplu de tăria, curajul și răbdarea cu care au înfruntat aceeași durere, cele opt sute de mii de mame și soții care și-au pierdut pe ai lor în războiul cel mare dela 1916—1918.

sufletelor adormiților robilor Țării, ostași Români și Germani, eroi morți pe câmpul de onoare și le fă lor veșnică pomenire”.

Pr. H. Bărbuleanu

BIRUEȘTE RAUL CU BINELE!

urmare din pag. 2-a

Pătrundă-te de ele, iubite cetitorule, și încearcă să ai răbdare la vreme de mânie, să nu te răzbuni, ci împlinește voia Fiului lui Dumnezeu. Să te lași vorbit de rău, umilit, batjocorit, insultat și chiar lovit sau păgubit în drepturile tale.

Două fapte bune vor rezulta din această atitudine creștinească: vei birui și vei avea liniște și pace tu și vrăjmașul tău; iar Domnul te va ajuta și te va ridica, pe înălțimi de pe care nu te va mai putea coborî nimeni niciodată.

Pr. Const. P. Beldie

Vieața Bârladului de acum 50 de ani

■ **Deschiderea liceului.** În ziua de 1 Septembrie a. c. s'a deschis Liceul Codreanu din localitate.

D-l V. Simionov, — distins profesor, în prezența corpului profesoral și a elevilor din acel liceu, a ținut un mic discurs în care arată prin câteva cuvinte importanța învățământului, cere părinților o deosebită supraveghere asupra copiilor lor care în cele mai multe cazuri n'au dragoste de învățatură, gust de silință, de dezvoltare intelectuală; termină adresându-se elevilor căror le spune că cu toții să caute să fie la înălțimea datoriei de școlari și să părăsească, de se va putea, petrecerile, să nu frecventeze localurile publice cari, toate acestea răpesc elevului timpul cel mai prețios pentru învățat lecțiile.

D-l director I. Vârgolici pune în vedere elevilor unele puncte privitoare la disciplină și adresându-se profesorilor îi roagă spunându-le că zelul și bunavoința ce i-a călăuzit întotdeauna să nu le lipsească nici de acum înainte și termină rugându-i ca cu toții să contribuiască

astfel ca să fie întotdeauna la înălțimea misiunii lor.

■ **Numiri.** La divizionarea liceului din orașul nostru s'au făcut următoarele numiri de profesori cu titlul de suplitori:

D-l **Ghibaldan** (licențiat în științe) pentru partea științifică.

D-l **C. Armașu** (absolvent al facultății de litere) pentru partea literară.

P. S. Părintele **Carp** pentru religie și D-l **P. Ghiorghiu** pentru gimnastică.

■ **Trotuarele** străzilor noastre, pe lângă că sunt foarte defectuoase și înguste, apoi nici de aceste n'avem parte, deoarece cea mai mare parte din comercianți își expun mărfurile lor pe trotuare, împedecând astfel circulația publicului.

Am scris deja în această privință odată, dar cu regret constatăm că acest rău obicei se tolerează.

Rugăm cu multă stăruință autoritățile în drept, de a lua odată pentru totdeauna măsuri de a nu se mai tolera expunerea baloturilor, lăzilor etc. pe trotuare.

Tot gânduri pline de nădejde

Un fiu al Bârladului, profesor universitar la Cluj, ne scrie următoarele:

DRAGA COSTACHE,

„Mulțumită fie „Vocea Tutovei” a ajuns până la mine. Amintiri duiosase mă năpădesc... Retrăesc într-o clipă, anii copilăriei dulci, petrecuți în Bârlad, vechiu și nobil ocrotitor al credinței strămoșești, al culturii temeinice și focar al idealurilor naționale. În sufletul meu se ridică imn de slavă marilor dascăli ale vestitelor școli bârlădene. Ei au trecut în mâna învățăcelilor lor, floarea dragostei de neam și de carte românească.

„Vocea Tutovei” va fi — sunt sigur — un altar de închinare marelui tradiții bârlădene.

Trăim timpuri de mari și glorioase jertfe. Falnica noastră armată stă, ca vitejie și conducere genială, pe aceeași linie cu cea

germană, care este cea mai bravă armată a lumii. Moldova noastră sfântă, tezaur de înțelepciune, abnegație și bunătate, este iarăși în hotarele ei străvechi și firești. Închinare de adâncă recunoștință și de veșnică și pioasă aducere aminte, marilor mucenici, care și-au vărsat sângele și și-au jertfit viața pentru pământul și oasele strămoșilor. Va veni rândul și celorlalte fiare sălbatice, care au îndrăsnit să-și înfingă ghiarele în trupul sfânt al României Mari!...

Îți mulțumesc, drag prieten de copilărie, pentru că ai avut bunătatea să-mi trimiți „Vocea Tutovei”. Știu cu ce greutate apar astăzi publicațiile. Îți trimit o mie lei pentru ziar.

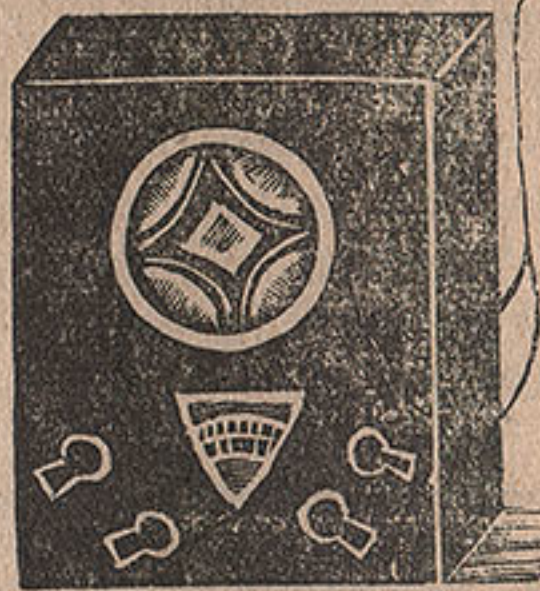
Te rog primește, odată cu amintirile mele duiosase, salutări multe și din inimă”.

Teodor Angheluță

Magazinul Românesc „UNIVERSAL RADIO” Mitică Munteanu

BARLAD

Strada Regală Nr. 62

Aduce la cunoștința publicului, că este asortat cu tot ce trebuie pentru **aparate de radio** ultra-moderne. Construcții de aparate originale, montări, transformări și ori-ce fel de reparațiuni în această branșă. Incărcări și reparații de acumulatori. Se găsesc în permanență: lămpi, baterii și piese detașate pentru ori-ce fel de aparate. Asemeni se execută ori-ce instalații de electricitate. Prețurile cele mai convenabile și cu deplină garanție.

Cinematograful „UNIREA”

de sub conducerea d-lui
ZAMFIR TĂBĂCARU

rulează zilnic cele mai bune filme fiind înzestrat cu aparate din cele mai perfecționate.

Citiți și răspândiți „Vocea Tutovei”

Atelierele Grafice NICOLAE P. PEIU, Bârlad Strada Ștefan cel Mare Nr. 17

Informațiuni

■ Biserica «Domneasca» din orașul nostru și-a serbat hramul, într'un mod cu totul impunător.

Atmosfera de intensă piozitate, care inunda sufletele credincioșilor adunați la sfânta slujbă, — creată de rugăciunile soborului oficiar, în frunte cu P. S. Sa Episcopul Grigorie al Hușilor — a lăsat urme adânci în sufletele însetate după pâinea cea duhovnicească.

Erau de față la această impresionantă slujbă D-l General I. Popescu, D-l Col. I. C. Zănescu prefectul județului Tutova, D-l I. Mihailescu primarul orașului Bârlad, d-l Șt. Ursu ajutor de primar, D-l I. Vasiliu secretarul primăriei, d-nii Ing. Ivăneanu și Bădescu, ... etc.

Serviciu divin, a fost oficiat de P. S. Grigore, înconjurat de Păr. Consilier Anton Popescu, Păr. Prof. C. Grumăzescu, H. Bărbuleanu, Busuioc și trei diaconi, iar răspunsurile au fost date de corul Catedralei, condus de d-l C. Răzescu.

După terminarea serviciului s'a făcut Te-Deum, pentru M. S. Regele Mihai I, M. Regina Mamă Elena și D-l General I. Antonescu, Conducătorul Statului.

La finele acestuia, păr. paroh H. Bărbuleanu, după ce a urat bun sosit P. S. Episcop, a rostit un cuvânt ocazional.

După acesta Prea Sfințitul, într'o alocuțiune caldă și părintească, vorbește asistenței, despre însemnătatea trăirii interne, în creștinism.

Sufletele credincioșilor — pământ însetat de izvorul cel viu și îndestulat, și-au plinit cu ultimile imagini din cuvântarea P. S. Episcop — golul pe care-l simțeau și în locul căruia din fericire, Stăpânul lor, a semănat sămânța cea bună și dătătoare de rod, înmiit.

■ **Cu ordonanța Nr. 10.720 a Primăriei Bârlad, începând dela 29 August, au intrat în vigoare nouile prețuri maxime la fructe și zarzavaturi:**

Varza 2 lei kgr. Ceapa 12 lei kgr. Cartofi 8 lei kgr., patlagele roșii 4 lei kgr., morcovi și pătrunjel 6 lei kgr., patlagele vinete după mărime 2-3-4 lei bucata, ardei grași 4 buc, la 1 leu, ardei lungi 8 buc. la 1 leu, castraveți mari 8 buc. la

1 leu, castraveți mici 10 buc. la 1 leu, pere 16 lei kgr., mere 10 lei kgr., prune galbene mari 8 lei kgr., prune galbene mici 6 lei kgr., prune diferite 6 lei kgr., prune motrone 10 lei kgr., prune d'ajane 10 lei kar.

■ Școala de cântăreți bisericesti din localitate își va deschide cursurile la 15 Septembrie a. c. Vor funcționa cl. I, III și IV. Inscriserile pentru clasa I se fac până la 15 Septembrie a. c. Examenul de admitere va începe în dimineața acestei zile și va consta din:

Vizita medicală, Examinarea voci și a înclinațiilor spre muzică. Religia, Româna și Matematica, constând din examinări orale. Candidații vor prezenta următoarele acte: Certificatul de absolvire a 4 clase primare, Extractul de naștere, Actul de vaccinare, Certificatul de naționalitate, Certificatul de botez.

Taxa școlară anuală este de 2500 lei plătită în 3 rate: 1000 lei la înscriere, 850 lei după vacanța Crăciunului și 650 lei după vacanța Paștelui. Cursurile sunt de 4 clase, în care timp, elevii vor primi o educație aleasă.

■ **Intr'un gest spontan și patriotic, Funcționarii Primăriei Bârlad, și ai Intreprinderilor Comunale, au subscris la IMPRUMUTUL REINTREGIRII, salariul pe una lună.**

Credem că gestul funcționarilor Primăriei Bârlad, nu va trece neobservat.

■ **Contribue și tu La desrobirea Românilor de pretutindeni. Subscrie la IMPRUMUTUL REINTREGIRII.**

■ D-l Aurel Filip, medicul primar al Județului Tutova, a inspectat spitalul din Pogonești de sub conducerea d. Dr. Sterian Codreanu, apoi împreună cu acesta, au inspectat comuna Ivești, unde printre copii bătute enterita. Au luat măsuri pentru stăvilirea boalei și au dat sfaturi mamei lor.

■ În după amiaza zilei de 29 August crt., D-l Colonel I. C. Zănescu Prefectul Jud. Tutova, însoțit de d. Iancu Mihailescu, Primarul Orașului, au vizitat spitalul dela Liceul „Iorgu Radu”, unde sunt internați răniți. Au fost primiți de D-ra Viorica Tuchilă, directoarea liceului, Dr. Tomoșoiu, directorul spitalului, personalul școlii care lucrează ca infirmiere și personalul spitalului. S'au interesat de starea răniților, cărora le-au împărțit țigări.

■ **Cine pe săraci ajută, pe Dumnezeu împrumută.**

Cine pe Stat împrumută, pe sine se ajută.

Sindicatul Agricol-Tutova

Bârlad, str. Regele Carol 53
Colectează întreaga cantitate de lână din județele: Tutova, Tecuci, Vaslui, Falcu și Covurlui.

Se găsește de vânzare **miere de albine**, și diferite produse chimice (germison) pentru sulfatată grâul, orzul, ovăzul, mazărea, fasolea, etc.

Cooperativa de Librărie

„M. Eminescu”

Bârlad, strad Ștefan cel Mare este asortată în permanență cu cărți didactice, literare și științifice; registre și imprimate pentru bănci populare, și cooperative; papetărie și rechizite pentru birouri etc

ATELIERELE GRAFICE

NICOLAE P. PEIU

Bârlad, Strada Ștefan cel Mare Nr. 17

Execută tot felul de lucrări în condițiuni ireproșabile

Incadrări de Tablouri din Rame fără ghips